

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ได้ทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผ่านกระบวนการขั้นตอนตามหนังสือสั่งการและระเบียบดังกล่าว รวมถึงผ่านการพิจารณาให้เห็นชอบในการประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๒ (ครั้งที่ ๑) เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ แล้วนั้น

เพื่อให้เป็นไปตามความในหมวด ๕ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ข้อ ๒๔ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม ในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒

(นายพิศิษฐ์ กัณหารี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน

คำนำ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ส่วนที่ ๓๓๓ ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า พระราชบัญญัติการว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ กำหนดให้เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้วการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของจังหวัด และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่บูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๐ ข้อ ๗ กำหนดให้แผนมีระยะเวลาห้าปี ดังนั้นเพื่อให้แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด ตลอดจนสามารถบูรณาการแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมและงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้แนบมานั้นโดยในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจใช้ข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีฉบับปัจจุบันมาทบทวนและปรับใช้ในการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ซึ่งในระยะเริ่มแรกของการทบทวนให้จัดการประชุมในระดับตำบล และให้ใช้รูปแบบการประชุมตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนที่ ๓๓๓ ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนที่ ๓๓๓ ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๒๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ประกอบกัน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ให้แล้วเสร็จภายใน วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากทุกภาคส่วนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วน ที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางการดำเนินงานในบทบาทภารกิจที่รับผิดชอบเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานทั้งปัจจุบันและอนาคตที่จะได้มีขึ้นต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 – 2565)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ส่วนที่ 1 สภาพและข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

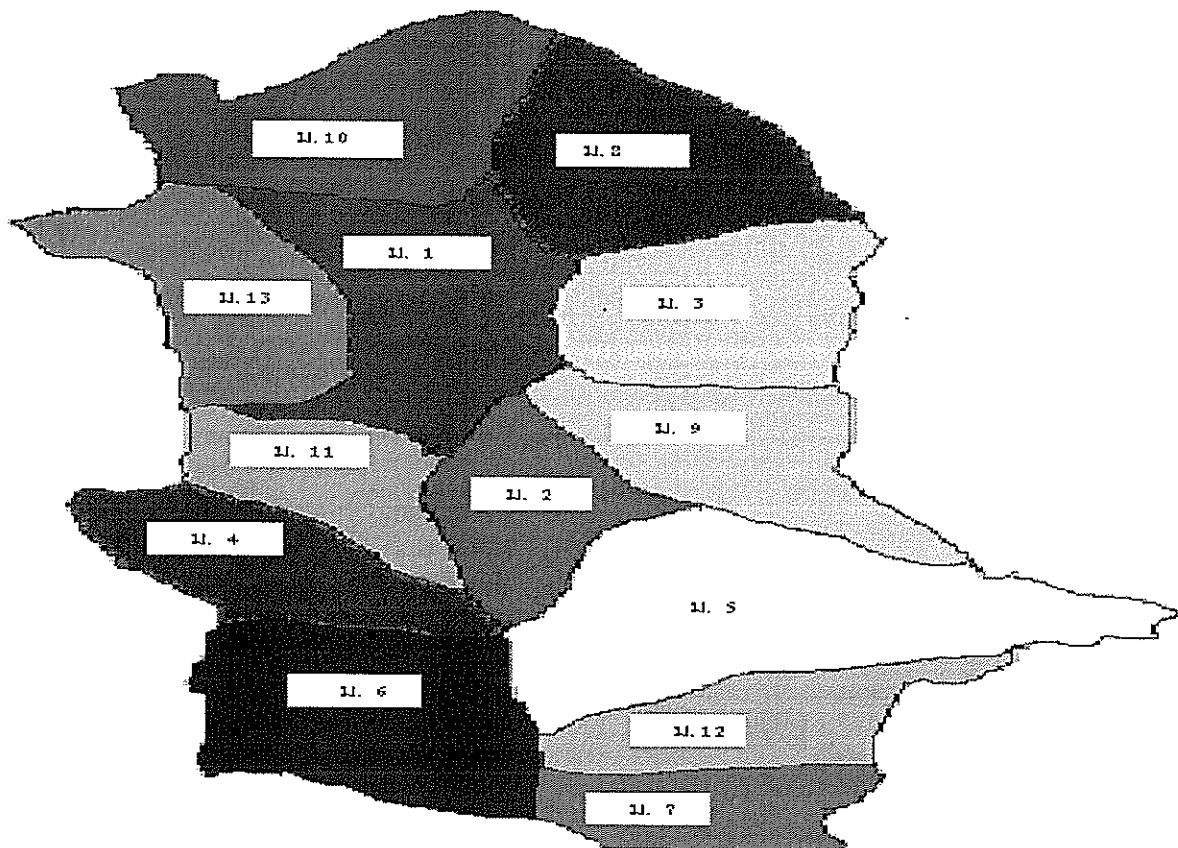
1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านและชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

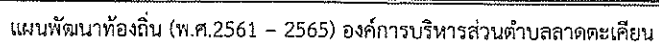
องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ตั้งอยู่ที่เลขที่ 199 หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู ตำบลลาดตะเคียน อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ห่างจากที่ว่าการอำเภอกบินทร์บุรี ประมาณ 6 กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดปราจีนบุรี ประมาณ 80 กิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 177.58 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 110,991 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จดตำบลหาดนางแก้ว และตำบลกบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี
ทิศใต้	จดตำบลทุ่งพระยา สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันออก	จดตำบลเขาไม้แก้ว ตำบลกบินทร์บุรี และตำบลหาดนางแก้ว อำเภอกบินทร์บุรี
ทิศตะวันตก	จดตำบลกรอกสมบูรณ์ ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์

แผนที่แสดงการแบ่งเขต หมู่ที่ 1 ถึง หมู่ที่ 13
ตำบลลาดตะเคียน อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

0 500 1,000 เมตร

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน พื้นที่ส่วนมากเป็นพื้นที่ราบลุ่ม และพื้นที่ราบเชิงเขา ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออก เป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ร้อยละ 10 เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ร้อยละ 89.50 และมีพื้นที่ส่วนอื่น ร้อยละ 5

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศมีลักษณะ เป็นแบบมรสุม มี 3 ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มประมาณเดือนมีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็นบ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง 35 – 40 องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ 41 องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ 1 – 2 สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ 900 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว 1-2 สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 17 องศา

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณร้อยละ 75 ดินลูกรังประมาณ ร้อยละ 15 ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ร้อยละ 10

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน 13 แห่ง แหล่งน้ำทั้ง 13 แห่งเคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	-	แห่ง	สระน้ำ	21	แห่ง
หนองน้ำ	1	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	63	แห่ง
ลำคลอง	8	แห่ง	บ่อบาดาล	127	แห่ง
บึง	1	แห่ง	บ่อโยก	42	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง	แม่น้ำ	-	แห่ง
ฝาย	8	แห่ง	ประปาหมู่บ้าน	40	แห่ง
เหมือง	-	แห่ง	อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียนไม่มีป่าไม้ แต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ผลัดใบ

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน มีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้าน 5 คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2554 ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 5,129 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,241 คน คิดเป็นร้อยละ 82.18 จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 5,129 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,241 คน คิดเป็นร้อยละ 82.18 ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการหมู่บ้าน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

2.1 เขตการปกครอง

เดิมเป็นเขตการปกครองของหมู่ที่ 6 ตำบลหาดนางแก้ว อำเภออินทร์บุรี จังหวัดปทุมธานี โดยแยกออกมา เมื่อปี พ.ศ.2502 โดยเรียกชื่อว่าตำบลลาดตะเคียน เริ่มแรกมีหมู่บ้าน ปกครอง จำนวน 5 หมู่บ้าน และต่อมาได้มีการเพิ่มของประชากรเพิ่มขึ้นอีก 8 หมู่บ้าน รวมเป็น 13 หมู่บ้าน ต่อมายกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 112 ตอนพิเศษ 6 ง หน้า 32 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พุทธศักราช 2538 มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด 177.58 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 110,991 ไร่ ห่างจากที่ว่าการอำเภออินทร์บุรี ประมาณ 6 กิโลเมตร ห่างจากตัว จังหวัดปทุมธานี ประมาณ 80 กิโลเมตร (วัดจากศาลากลาง - แยกแขวงทางหลวง - แยกโคกขวาง อำเภอศรีมหาโพธิ์ - ตำบลลาดตะเคียน) ห่างจากตัวจังหวัดปทุมธานี ประมาณ 100 กิโลเมตร (วัดจากศาลากลาง - แยกถนนตัด - แยกดงพระราม - แยกประจันตคาม - แยกสามทหาร อำเภออินทร์บุรี - ตำบลลาดตะเคียน)

หมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน มีทั้งหมดจำนวน 13 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 9 บ้านคลองร่วม	นายอัครเดช กัณหารี	เป็นกำนันตำบลลาดตะเคียน
หมู่ที่ 1 บ้านลาดตะเคียน	นายไพรัตน์ คงเจริญ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งขาม	นางสุดใจ สานุสันต์	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู	นายถนอม แววนำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 4 บ้านหนองตามัน	นายสังวาล จุมพร	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 5 บ้านสระบัว (บางส่วน)	นายวารินทร์ เตียงงา	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

หมู่ที่ 6 บ้านอ่าวมหา	นายธำรง ไผ่แดง	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 7 บ้านหนองตลาด	นายดำรง มีคุณ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 8 บ้านโคกมะม่วง	นายอำนาจ พูลแข	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 10 บ้านโคกกระท้อน	นางสมบัติ เรืองโภชน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 11 บ้านเกษตรกรรม	นายบุญชอบ จันดำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 12 บ้านโคกกลาง	นายสันต์ บุญแก้ว	เป็นผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ 13 บ้านลาดไผ่จิตร	นายสำรวม บุญเกิด	เป็นผู้ใหญ่บ้าน

2.2 การเลือกตั้ง

เดิมองค์การบริหารส่วนตำบลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ทั้งเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น 1 เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาออกเป็น 13 เขต ดังนี้

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียนส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองานองค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2554)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 6,241 คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 6,241 คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2554)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 5,129 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,241 คน คิดเป็นร้อยละ 82.18
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 5,129 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 6,241 คน คิดเป็นร้อยละ 82.18

ปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาฯมาจากคำสั่ง คสช. และปัจจุบันยังไม่มีเลือกตั้ง คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน

นายพิศิษฐ์	กัณหารี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายสมพงษ์	บุญเกิด	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายวิชัย	บัวจำปา	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายสิริเชษฐ์	ทองคำ	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายสมพงษ์	ท่าข้าม	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายกฤติ	เรืองโภชน	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน
นายพิพัฒน์	คำแก้ว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 1
นายอนันต์	หล้าบางช้าง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 2
นายประสิทธิ์	ทิมแก้ว	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 3
นายพงษ์ศกรณ์	งามขยัน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 3
นายคำพวย	ครูสอน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 4
นายกำพล	มาสา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 4
นายสำรวย	จำจด	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 5
นางรัตนพร	เปรมอำพล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 5
นายประสิทธิ์	เอื้อเพื่อ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 6
นายอำนาจ	ครูศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 6

นายพันธ์	พันธ์ชาติ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 7
นายวิเชียร	ประกอบยา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 8
นายสมเกียรติ	เพ็งพุด	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 8
นายธวัชชัย	บุรุษภาพ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 9
นายปารมี	หมั่นเทศมัน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 9
นายมนัส	โตด้วง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 10
นางศรีจันทร์	ห่านทองคำ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 10
นายสมคิด	สุขโสด	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 11
นายประวิทย์	เครือทรัพย์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 12
นายปรีชา	เลียบครุฑ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 12
นายดำเนิน	วังกระพงษ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน หมู่ที่ 13

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนหมู่บ้าน / ประชากร / คร้วเรือน / เนื้อที่

มีประชากรรวมทั้งหมด 9,290 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 4,560 คนเพศหญิง จำนวน 4,730 คน มีจำนวนครัวเรือน 3,478 ครัวเรือน แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หลังคาเรือน	ประชากร		รวม	เนื้อที่ (ไร่)	ผู้ใหญ่บ้าน	หมายเหตุ
			ชาย	หญิง				
1	บ้านลาดตะเคียน	418	496	508	1,004	10,039	นายไพรัตน์ คงเจริญ	-
2	บ้านทุ่งขาม	395	544	559	1,113	8,305	นางสุดใจ สานสันต์	-
3	บ้านหนองนมหนู	411	565	586	1,151	10,694	นายถนอม แวนน้ำ	-
4	บ้านหนองตามัน	135	234	239	473	7,956	นายสังวาล ชุมพร	-
5	บ้านสระบัว	282	238	214	452	10,999	นายวารินทร์ เตียงงา	เขต.อบต.บางส่วน
6	บ้านอ่ามมหา	154	212	241	453	9,616	นายจรัส ฝั่แดง	-
7	บ้านหนองตลาด	177	261	248	509	8,323	นายดำรง มีคุณ	-
8	บ้านโคกมะม่วง	135	210	235	445	7,630	นายอำนาจ พูลแซ	-
9	บ้านคลองร่วม	384	670	681	1,351	9,590	นายอัศรเดช กัณหารี	กำนัน
10	บ้านโคกกระท้อน	290	358	421	779	8,710	นางสมบัติ เรืองโภชน	-
11	บ้านเกษตรกรรม	258	221	254	475	6,200	นายบุญชอบ จันดำ	-
12	บ้านโคกกลาง	285	404	417	821	7,290	นายสันต์ บุญแก้ว	-
13	บ้านลาดไพจิตร	154	221	240	461	5,639	นายสำรวม บุญเกิด	-
รวม		3,478	4,644	4,843	9,487	110,991		

(ข้อมูลประชากร ณ 21 พฤษภาคม พ.ศ.2562 ทะเบียนราษฎรอำเภอกบินทร์บุรี)
มีความหนาแน่นเฉลี่ย 11.95 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 3,478 ครัวเรือน

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มอายุ	จำนวนประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
0 – 4 ปี	288	287	575
5 – 10 ปี	393	357	750
11 – 15 ปี	341	338	679
16 – 20 ปี	334	298	632
21 – 25 ปี	316	359	675
26 – 30 ปี	329	348	677
31 – 35 ปี	328	311	639
36 – 40 ปี	407	373	780
41 – 45 ปี	379	419	798
46 – 50 ปี	375	365	740
51 – 55 ปี	27	368	695
56 – 60 ปี	266	288	464
61 – 65 ปี	180	223	403
66 – 70 ปี	135	169	304
71 – 75 ปี	80	107	187
76 – 80 ปี	58	84	114
81 – 85 ปี	38	71	109
86 – 90 ปี	29	36	65
90 - 95 ปี	12	18	30
96 – 100 ปี	4	8	12
มากกว่า 100 ปี	2	1	3
รวม	4,621	4,828	9,449

4.สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ 15 – 60 ปีเต็ม ร้อยละ 99 อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ 6 – 14 ปี ร้อยละ 100 ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ 99 ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ให้กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

1. ระดับประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1) โรงเรียนบ้านคลองร่วม	หมู่ที่ 9 บ้านคลองร่วม
2) โรงเรียนบ้านหนองตลาด	หมู่ที่ 7 บ้านหนองตลาด
3) โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 93 (บ้านลาดตะเคียน)	หมู่ที่ 1 บ้านหนองคล้า
4) โรงเรียนบ้านโคกกระท้อน	หมู่ที่ 10 บ้านโคกกระท้อน

2. ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - 1) โรงเรียนลาดตะเคียนราษฎร์บำรุง หมู่ที่ 10 บ้านโคกกระท้อน
3. โรงเรียนขยายโอกาส
 - 1) โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 93 (บ้านลาดตะเคียน) หมู่ที่ 1 บ้านหนองคล้า
4. โรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - 1) วิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี หมู่ที่ 1 บ้านหนองนมหนู
5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ลาดตะเคียน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ลาดตะเคียน หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู
6. โครงการร่มโพธิ์แก้ว สาขามูลนิธิของวัดสวนแก้ว หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู

ข้อมูลสถานศึกษาเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนครู	ระดับการเปิดสอน	จำนวนนักเรียน (คน)							ผู้อำนวยการ
			ปฐมวัย	อนุบาล	ป.1-6	ม.1-3	ม.4-6	ปวช.	ปวส.	
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กลาดตะเคียน	2	ปฐมวัย	45							นางสาวอรพรรณ พูลเข้ม (รักษาการหัวหน้าศูนย์ฯ)
โรงเรียนบ้านคลองร่วม	5	ประถมศึกษา		24	72					นายสนธยา อาหารอด
โรงเรียนบ้านหนองตลาด	4	ประถมศึกษา		9	41					นายวินัย อินทร์ปัญญา
โรงเรียนบ้านโคกกระท้อน	8	ประถมศึกษา		24	82					นางชนาธิป จันทรหอม
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 93 (บ้านลาดตะเคียน)	29	โรงเรียนขยายโอกาส		57	247					นายชาลี กองแก้ว
โรงเรียนลาดตะเคียนราษฎร์บำรุง	19	มัธยมศึกษา				122	153			นายสมมาตร กมลวิบูลย์
วิทยาลัยการอาชีพกบินทร์บุรี	74	ปวช. ปวส.						1,374	545	นายวิระ ออมทรัพย์ทวี
รวม			45	125	431	122	153	1,374	545	

ที่มา องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน, สสำรวจ มิถุนายน 2562

4.2 สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง เพศชาย 335 คน เพศหญิง 653 คน รวม 988 คน โรคเบาหวาน เพศชาย 145 คน เพศหญิง 363 คน โรคเอดส์ จำนวน 3 คน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียง 1 ราย เท่านั้น ที่ไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีผู้พิการจำนวน 158 คน ผู้ป่วยติดเตียง 27 คน ผู้สูงอายุ 1,036 คน ชาย 460 คน หญิง 620 คน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้้องค์การบริหารส่วนตำบลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุขจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

(1) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน - แห่ง
- คลินิกเอกชน จำนวน - แห่ง

(2) สถานการณ์/ปัญหาสุขภาพ (ตำบลลาดตะเคียน)

ลำดับที่	การป่วย (กลุ่มโรค)	ผู้ป่วย (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
1	เนื้อเยื่อผิดปกติ	740	
2	มะเร็ง	0	
3	โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติเกี่ยวกับภูมิคุ้มกัน	0	
4	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	211	
5	ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม	5	
6	โรกระบบประสาท	12	
7	โรคตาบางส่วนประกอบของตา	182	
8	โรคหูและปุ่มกกหู	2	
9	ไทรอยด์ผิดปกติ	2,037	
10	โรกระบบหายใจ	1,241	
11	โรกระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	1,070	
12	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	65	
13	โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	297	

ลำดับที่	10 อันดับแรกของโรคที่ป่วยสูงสุด	ผู้ป่วย (ราย)	ชาย	หญิง
1	โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	485	1,145	1,630
2	โรคการติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนแบบเฉียบพลันอื่น ๆ	464	598	1,062
3	โรคเนื้อเยื่อผิดปกติ	289	451	740
4	โรคคออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน	170	284	454
5	โรคฟันผุ	192	211	403
6	โรกระบบทางเดินอาหาร	140	222	362
7	โรคความผิดปกติอื่น ๆ ของฟันและในช่องปาก	138	167	305
8	โรคอื่น ๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	122	181	303
9	การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ	189	108	297
10	เบาหวาน	84	188	272
รวมยอดผู้ป่วย		2,273	3,555	5,828

ที่มา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลลาดตะเคียน ข้อมูล มิถุนายน 2562

4.3 อาชญากรรม

4.4 ยาเสพติด

ลำดับ	ประเภทคดี	จำนวน (ราย)
1	การเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว	28
	1.1 คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นชั่วคราวไม่แจ้งการย้ายหรือการเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อเจ้าพนักงานตำรวจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	15
	1.2 เจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถานหรือผู้จัดการโรงแรมรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเข้าพักอาศัยโดยไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด	13
2	ครอบครองยาเสพติด	9
	2.1 มีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (แอมเฟตามีน หรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน)	9
3	ครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย	11
	3.1 ครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาต	11
4	จราจรทางบก	7
	4.1 ผู้ขับขี่รถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	7
5	จำหน่ายยาเสพติด	1
	5.1 จำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท 1	1
6	พ.ร.บ.การพนัน	10
	6.1 ลักลอบเล่นการพนันตามบัญชี ข. (สลากกินแบ่ง สลากกินรวบหรือการเล่นอย่างใดที่เสี่ยงโชค) โดยผิดกฎหมาย	9
		1
7	พ.ร.บ.รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535	6
	7.1 ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ	6
8	ส่วนที่ 1 อาวุธ และเครื่องกระสุนปืน ม.7-ม.23	3
	8.1 พกอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะ โดยมีได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	1
	8.2 มีอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนโดยมิได้อนุญาต(ครอบครองปืนไม่มีทะเบียน)	2
9	เสพยาเสพติดให้โทษ	21
	9.1 เสพยาเสพติดให้โทษประเภท 1	21
รวม		96

ที่มาจากข้อมูลการจับกุมคดีอาญา เดือนมิถุนายน 2562 : สถานีตำรวจภูธรสระบัว

4.5 การสังคมสงเคราะห์

1. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
4. ประสานช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
5. ปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนยากไร้
6. มีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ

7. ศูนย์ประสานงานผู้ได้รับความเดือดร้อนทางสังคม

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

สภาพถนนปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน มีเส้นทางการคมนาคมเชื่อมกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304 ที่ตัดผ่านพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน จากนครราชสีมา – ฉะเชิงเทรา และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 359 (บ้านหนองตลาด – ตำบลตรอกสมบูรณ์) สำหรับถนนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ถนนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน เป็นถนนลูกรัง คอนกรีต ลาดยาง ตามลำดับ

ในส่วนของปัญหาทางด้านคมนาคมและการขนส่ง เป็นปัญหาของระบบและโครงข่ายถนนในปัจจุบัน ตลอดจนปัญหาการจราจรและอุบัติเหตุต่างๆ ที่เกิดจากการคมนาคมและขนส่ง

สภาพถนน โดยส่วนใหญ่พื้นผิวจราจรบนถนนสายหลักอยู่ในสภาพดี และเชื่อมต่อกับอำเภอศรีมหาโพธิ์ และถนนลาดยางผ่านเส้นทางกลางหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน และ มีรถเข้าออก ทุกหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกล

ระบบและโครงข่ายถนน การเชื่อมโยงการจราจรระหว่างถนนแต่ละสาย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใกล้เคียงติดต่อกันได้โดยสะดวก ผิวจราจรสภาพไม่ดี ถนนภายในโดยส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลูกรัง ในอนาคตควรมีการปรับปรุงระบบถนน โดยกำหนดแนวทางเพื่อรองรับและเชื่อมต่อการคมนาคม ให้เป็นระบบและมีโครงข่ายที่ดียิ่งขึ้น

การขนส่งผู้โดยสาร ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ไม่มีสถานีขนส่งผู้โดยสาร

5.2 การไฟฟ้า

รับผิดชอบและดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอ-binบุรี ในปัจจุบันสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่มีที่สาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(1) ครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าครบทุกหลังคาเรือน

(2) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 482 จุด ครอบคลุมถนน 20 สายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

5.3 การประปา

ปัจจุบันการประปาภายในองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน รับผิดชอบและดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาค สาขา-binบุรี มีใช้อยู่ในบริเวณหมู่ที่ 3 จำนวน 22 หลังคาเรือน และระบบประปาของแต่ละหมู่บ้าน

การประปา องค์การมีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหา น้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้าง

โรงสูบน้ำจ่ายสารเคมีและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

- (1) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา 2,405 หลังคาเรือน
- (2) ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 1 – 13 จำนวน 40 แห่ง
- (3) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย 1,739 ลบ.ม.ต่อวัน
- (4) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก
 - สระน้ำ
 - แหล่งน้ำผิวดิน
 - แหล่งน้ำใต้ดิน
 - บึง

5.4 โทรศัพท์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน มีการสื่อสารที่สำคัญได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS, DTAC, TURE

- (1) จำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่ จำนวน 10 หมายเลข
- (2) จำนวนโทรศัพท์ส่วนบุคคล จำนวน 20 หมายเลข

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

อยู่ในเขตรับผิดชอบของไปรษณีย์กบินทร์บุรี

- ที่ทำการไปรษณีย์ย่อย - แห่ง
- สถานีโทรคมนาคมอื่นๆ - แห่ง

6. ระบบเศรษฐกิจ

พื้นที่ตำบลลาดตะเคียน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)				
				ทำนา	ทำไร่	ปลูกไม้ผล	เลี้ยงสัตว์	ประมง
1	บ้านลาดตะเคียน	10,039	8,904	909	3,295	4,621	51	28
2	บ้านทุ่งขาม	8,305	7,424	1,925	2,920	2,551	22	6
3	บ้านหนองนมหนู	10,694	9,403	1,890	3,705	3,767	26	15
4	บ้านหนองตามัน	7,956	7,159	950	2,286	3,854	51	18
5	บ้านสระบัว	10,999	9,408	1,506	2,952	4,616	307	27
6	บ้านอ่าวมหา	9,616	8825	1,650	2,755	3,839	550	31
7	บ้านหนองตลาด	8,323	7513	1,024	2,995	3,418	34	42
8	บ้านโคกมะม่วง	7,630	6718	1,350	3,355	1,971	31	11
9	บ้านคลองร่วม	9,590	8875	1,180	3,930	3,708	29	28
10	บ้านโคกกระท้อน	8,710	8060	1,610	2,100	4,294	33	23
11	บ้านเกษตรกรรม	6,200	5630	1,400	2,685	532	1,000	13
12	บ้านโคกกลาง	7,290	6734	930	3,355	2,371	49	29
13	บ้านลาดไพจิตร	5,639	4679	850	1,518	2,190	18	103
รวม		110,991	999,332	17,174	37,851	41,732	2,201	374

6.1 เกษตรกรรม ในปัจจุบันประชากรเทศบาลตลาดตะเคียนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน นอกจากนี้ ยังประกอบอาชีพ ค้าขายและรับจ้างทั่วไป

6.2 การประมง

มีเกษตรกรที่ทำอาชีพประมงจำนวน 20 ราย ได้แก่ เลี้ยงปลา

6.3 การปศุสัตว์

มีศูนย์วิจัยจำนวน 2 แห่ง

1. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ปราจีนบุรี มีการส่งเสริมอาชีพปศุสัตว์ เลี้ยงโคเนื้อ โคขุน แพะ แกะ
2. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์กบินทร์บุรี มีการส่งเสริมอาชีพปศุสัตว์ เลี้ยงไก่ เป็ด

เกษตรกรที่ทำอาชีพปศุสัตว์ จำนวน 50 ราย ได้แก่

- เลี้ยงโค จำนวน 100 ตัว
- กระบือ จำนวน 100 ตัว
- เป็ด จำนวน 10 เล้า จำนวน 15,000 ตัว
- ไก่ จำนวน 80 ฟาร์ม จำนวน 70,000 ตัว
- สุกร จำนวน 5 ฟาร์ม จำนวน 60,000 ตัว

6.4 การบริการสถานประกอบการด้านบริการ จำนวน 85 แห่ง แบ่งเป็น

- โรงแรม จำนวน 2 แห่ง
- หอพัก/บ้านเช่า จำนวน 50 แห่ง
- ร้านอาหาร จำนวน 2 แห่ง
- บริการเสริมสวย จำนวน 10 แห่ง
- บริการซ่อม จำนวน 20 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถนนไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ เช่น ประเพณีลอยกระทงจัดที่บึงโคกมะม่วง และจะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยจะจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับใช้พักผ่อนหย่อนใจ และประเพณีสงกรานต์จัดที่วัดคลองร่วม

6.6 อุตสาหกรรม

1. มีนิคมอุตสาหกรรม จำนวน 1 แห่ง

- บริษัทไฮเทคกบินทร์โรจิสติกส์จำกัด จำแนกเป็น ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และชิ้นส่วนรถยนต์ มีการใช้พื้นที่ประมาณ 1,200 ไร่

2. มีโรงงานอุตสาหกรรม มีจำนวน 18 แห่ง

- โรงงานอุตสาหกรรม จำแนกเป็นประเภทอุตสาหกรรมการผลิต ท่อน้ำประปา เพอร์นิเจอร์ พลาสติก และชิ้นส่วนรถยนต์ มีการใช้พื้นที่ประมาณ 1,000 ไร่

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วนตำบลตลาดตะเคียนมีตลาดการค้าที่สำคัญ คือ การพาณิชย์

การพาณิชย์กรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดตะเคียน เป็นกิจการค้าปลีกและค้าส่งสินค้าต่างๆ ได้แก่ เครื่องยนต์การเกษตร พันธุ์พืชและวัสดุการเกษตร สถานประกอบการอาหาร และสินค้าอุปโภคบริโภค จำแนกประเภทกิจการต่างๆ ได้ดังนี้

- พาณิชยกรรมและบริการ จำนวน 195 แห่ง
- สถานประกอบการด้านพาณิชยกรรม จำนวน 54 แห่งแบ่งเป็น
 - (1) สถานีบริการน้ำมัน จำนวน 1 แห่ง
 - (2) ร้านของชำ จำนวน 100 แห่ง
 - (3) ร้านขายอาหาร จำนวน 50 แห่ง
 - (4) ร้านขายรถมือสอง จำนวน 5 แห่ง
 - (5) ร้านขายของเก่า จำนวน 15 แห่ง
 - (6) ร้านขายสินค้าอื่นๆ จำนวน 17 แห่ง
 - (7) ตลาดนัด จำนวน 1 แห่ง

- มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่
 1. กลุ่มผู้ปลูกผักปลอดสาร
 2. กลุ่มทอผ้าไหม
 3. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน (ผลิตสารบำรุงดิน)

6.8 แรงงาน

แรงงานด้านภาคอุตสาหกรรม ประชากรอายุระหว่าง 18 – 50 ปี การรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท และทำงานนอกพื้นที่และไปทำงานต่างประเทศ เพราะในพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงาน เยอะ และมีคนนอกพื้นที่มาทำงานในภาคอุตสาหกรรม

แรงงานภาคเกษตร ประชากรอายุระหว่าง 25 – 60 ปี บางส่วนจะไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานและค่าแรงค่อนข้างสูงจึงทำให้เกิดการใช้แรงงานต่างด้าวเข้ามาใช้แรงงานในพื้นที่ เช่น แรงงานเขมร เป็นต้น

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชนมีทั้งหมดจำนวน 13 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หลังคา เรือน	ประชากร		รวม	เนื้อที่ (ไร่)	ผู้ใหญ่บ้าน	หมายเหตุ
			ชาย	หญิง				
1	บ้านลาดตะเคียน	418	496	508	1,004	10,039	นายไพรัตน์ คงเจริญ	-
2	บ้านทุ่งขาม	395	554	559	1,113	8,305	นางสุดใจ สานุสันต์	-
3	บ้านหนองนมหนู	411	565	586	1,151	10,694	นายถนอม แวนนำ	-
4	บ้านหนองตามัน	135	234	239	473	7,956	นายสังวาล ชุมพร	- -
5	บ้านสระบัว	282	238	214	452	10,999	นายวารินทร์ เตียงงา	เขต.อบต.บางส่วน
6	บ้านอ่ามมหา	154	212	241	453	9,616	นายธำรง ไผ่แดง	-
7	บ้านหนองตลาด	177	261	248	509	8,323	นายดำรง มีคุณ	-
8	บ้านโคกมะม่วง	135	210	235	445	7,630	นายอำนาจ พูลแซ	-
9	บ้านคลองร่วม	384	670	681	1,351	9,590	นายอัศวเดช กัณหารี	กำนัน
10	บ้านโคกกระท้อน	290	358	421	779	8,710	นางสมบัติ เรืองโกชน์	-
11	บ้านเกษตรกรรม	258	221	254	475	6,200	นายบุญชอบ จันดำ	-
12	บ้านโคกกลาง	285	404	417	821	7,290	นายสันต์ บุญแก้ว	-
13	บ้านลาดไฟจิตร	154	221	240	461	5,639	นายสำรวม บุญเกิด	-
รวม		3,478	4,644	4,843	9,487	110,991		

(ข้อมูลประชากร ณ 21 พฤษภาคม พ.ศ.2562 ทะเบียนราษฎรอำเภอโกนบุรี)
มีความหนาแน่นเฉลี่ย 11.95 คน/ตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือน 3,478 ครัวเรือน

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)				
				ทำนา	ทำไร่	ปลูกไม้ผล	เลี้ยงสัตว์	ประมง
1	บ้านลาดตะเคียน	10,039	8,904	909	3,295	4,621	51	28
2	บ้านทุ่งขาม	8,305	7,424	1,925	2,920	2,551	22	6
3	บ้านหนองนมหนู	10,694	9,403	1,890	3,705	3,767	26	15
4	บ้านหนองตามัน	7,956	7,159	950	2,286	3,854	51	18
5	บ้านสระบัว	10,999	9,408	1,506	2,952	4,616	307	27
6	บ้านอ่ามมหา	9,616	8825	1,650	2,755	3,839	550	31
7	บ้านหนองตลาด	8,323	7513	1,024	2,995	3,418	34	42
8	บ้านโคกมะม่วง	7,630	6718	1,350	3,355	1,971	31	11
9	บ้านคลองร่วม	9,590	8875	1,180	3,930	3,708	29	28
10	บ้านโคกกระท้อน	8,710	8060	1,610	2,100	4,294	33	23
11	บ้านเกษตรกรรม	6,200	5630	1,400	2,685	532	1,000	13
12	บ้านโคกกลาง	7,290	6734	930	3,355	2,371	49	29
13	บ้านลาดไพจิตร	5,639	4679	850	1,518	2,190	18	103
รวม		110,991	999,332	17,174	37,851	41,732	2,201	374

ในปัจจุบันประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวนโดยใช้พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 27,124.92 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 78.69 ของพื้นที่ในเขตตำบลลาดตะเคียนทั้งหมด พืชที่สำคัญส่วนใหญ่ ได้แก่ มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด อ้อย ยูคาลิปตัส เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

7.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร ได้แก่ ลำน้ำ,ลำห้วย จำนวน 10 แห่ง, ฝาย จำนวน 8 แห่ง, บ่อโยก จำนวน 42 แห่ง, บึง,หนอง,และอื่นๆ จำนวน 220 แห่ง

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้

ปัจจุบันการประปาภายในองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน รับผิดชอบและดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาค อำเภอกบินทร์บุรี

แหล่งน้ำธรรมชาติ

1) ลำคลอง	จำนวน	8	แห่ง
2) บึง	จำนวน	1	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

1) ฝาย	จำนวน	8	แห่ง	2) บ่อน้ำตื้น	จำนวน	63	บ่อ
3) บ่อบาดาล	จำนวน	127	แห่ง	4) ระบบประปา	จำนวน	40	แห่ง
5) สระน้ำ	จำนวน	21	แห่ง				

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ประมาณร้อยละ 99.99 นับถือศาสนาพุทธ และร้อยละ 0.01 นับถือศาสนาอื่นๆ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีศาสนสถานในองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน คือ วัดและสำนักสงฆ์ 5 แห่งได้แก่

วัด จำนวน 8 แห่ง ได้แก่

1) วัดหนองคล้า	หมู่ที่ 1 บ้านหนองคล้า	เนื้อที่ 32 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา
2) วัดบุญเกิด	หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งขาม	เนื้อที่ 11 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา
3) วัดป่าภาวนาธรรม	หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งขาม	เนื้อที่ 39 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา
4) วัดหนองนมหนู	หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู	เนื้อที่ 16 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวา
5) วัดเขาลูกช้าง	หมู่ที่ 5 บ้านโปรงแซ่	เนื้อที่ 12 ไร่ 1 งาน 39 ตารางวา
6) วัดปทุมसरาราม	หมู่ที่ 5 บ้านโปรงแซ่	เนื้อที่ 53 ไร่ 0 งาน 20 ตารางวา
7) วัดหนองตลาด	หมู่ที่ 7 บ้านหนองตลาด	เนื้อที่ 10 ไร่ 2 งาน 59 ตารางวา
8) วัดโคกมะม่วง	หมู่ที่ 8 บ้านโคกมะม่วง	เนื้อที่ 13 ไร่ 2 งาน 70 ตารางวา
9) วัดคลองร่วมพัฒนา	หมู่ที่ 9 บ้านคลองร่วม	เนื้อที่ 14 ไร่ 3 งาน 75 ตารางวา
10) วัดลาดไพรจิตร	หมู่ที่ 13 บ้านลาดไพรจิตร	เนื้อที่ 18 ไร่ 1 งาน 66 ตารางวา

สำนักสงฆ์ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1) สำนักสงฆ์พุทธเจริญมงคล	หมู่ที่ 1 บ้านหนองคล้า
2) โครงการร่มโพธิ์แก้ว 2 สาขาวัดสวนแก้ว	หมู่ที่ 3 บ้านหนองนมหนู
3) สำนักสงฆ์ถ้ำทิพย์	หมู่ที่ 5 บ้านโปรงแซ่ เนื้อที่ 17 ไร่
4) สำนักสงฆ์กองเงิน	หมู่ที่ 5 บ้านโปรงแซ่

8.2 ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรม ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดำรงมา ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี ดังนี้

1. งานมาฆบูชา	เดือนกุมภาพันธ์
2. งานประเพณีสงกรานต์	เดือนเมษายน
3. งานประเพณีเข้าพรรษา	เดือนกรกฎาคม
4. งานประเพณีออกพรรษา	เดือนตุลาคม
5. งานประเพณีลอยกระทง	เดือนพฤศจิกายน

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ได้แก่ เครื่องจักรสาน ส่วนภาษาถิ่นเป็นภาษาอีสาน

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

1) ของที่ระลึก เช่น ทอผ้าไหม	2) สินค้าพื้นเมือง เช่น หมูหัน

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

9.1 น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียน ได้แก่

แหล่งน้ำธรรมชาติ

1) ลำคลอง	จำนวน	8	แห่ง
2) บึง	จำนวน	1	แห่ง

บึงโคกมะม่วง หมู่ที่ 8 เนื้อที่
แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

1) ฝาย	จำนวน	8	แห่ง
2) บ่อน้ำตื้น	จำนวน	63	บ่อ
3) บ่อบาดาล	จำนวน	126	แห่ง
4) ระบบประปา	จำนวน	39	แห่ง
5) สระน้ำ	จำนวน	21	แห่ง

9.2 ป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลลาดตะเคียนไม่มีพื้นที่ป่าไม้ มีการปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่ป่าในเขตที่สาธารณะภายในตำบลลาดตะเคียน

9.3 ภูเขา

ตำบลลาดตะเคียนมีพื้นที่ภูเขา ชื่อเขาลูกช้าง เขาถ้ำทิพย์ เขากระโจม ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลสระบัว

9.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ยังเป็นพื้นที่ชนบทและเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีผลกระทบอันใดในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก นอกจากเรื่องปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะของแต่ละครัวเรือน และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

9.5 สถานที่ท่องเที่ยว

ภูเขาและมีถ้ำชื่อ ถ้ำทิพย์พรเจริญ

10. อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น

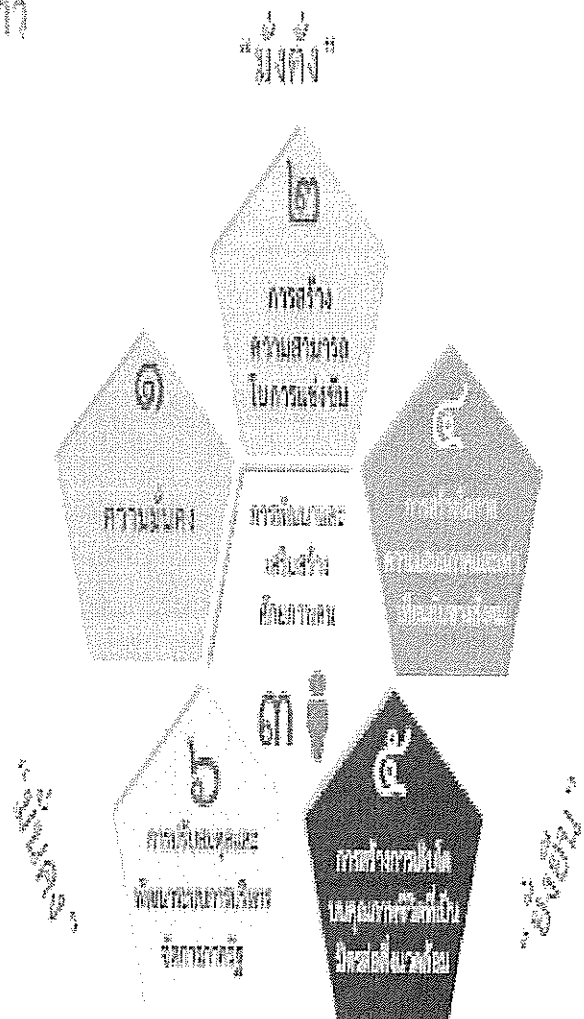
1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

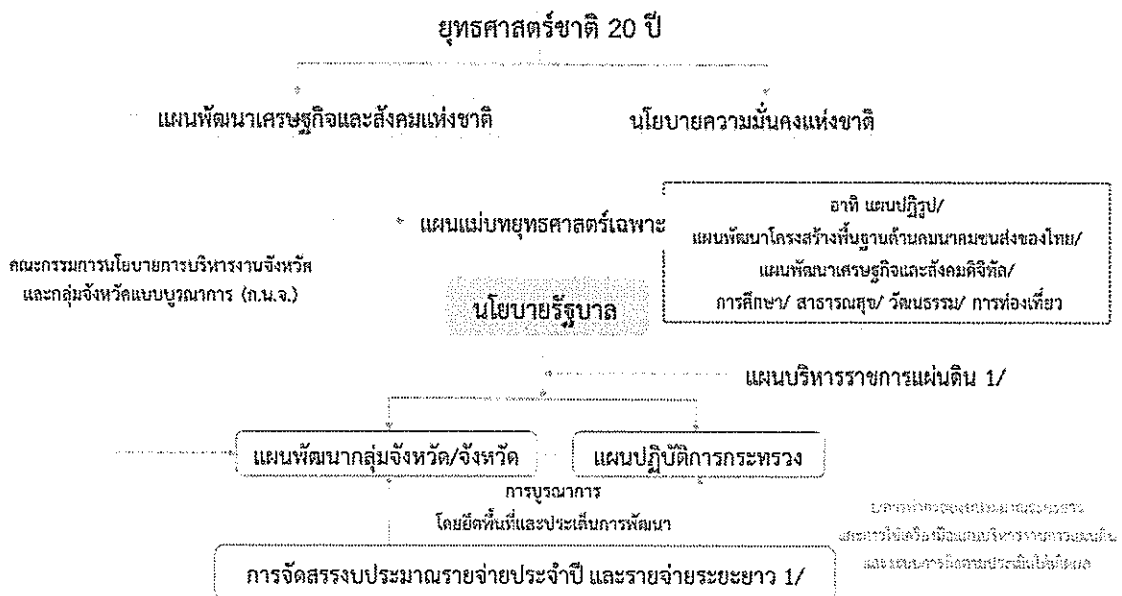
1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2580) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยเศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน"
ไม่ปล่อยการพัฒนาให้ตกอยู่ในมือใครคนใดคนหนึ่ง
และยกระดับคุณภาพการบริการ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้สู่ประชาชนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสถียรภาพและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 – 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สารสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบท ขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกระดับ เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของเงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 – 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 – 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต

การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 – 15 ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับลดอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2561 – ปี 2580 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 57,392 ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.1 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 – 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อดีความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดัน

การเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่นคง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว

สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลก มาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการ ขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการ พัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการ ปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่ การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้น หรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการ กับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน สารสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและ มาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุก สาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าว จะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การ ดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคาม ทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมี เกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็น ภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๓๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าเสรีการค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระตุ้นฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อมิให้ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะถดถอยได้สูงภายในปี ๒๕๓๙ และเข้าสู่อุตสาหกรรมประเทศไทย

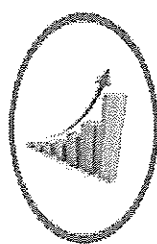
- * ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มีคุณภาพปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีเหมาะสม
- * ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนา รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- * ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ที่พักอาศัย พายอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- * วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและรายย่อย เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

วิสัยทัศน์ :

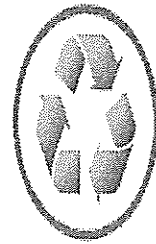
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

ความมั่งคั่ง

ความยั่งยืน

- * การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- * ประเทศไทย มีความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่โปร่งเป็นกลางที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ค้ำประกันผลประโยชน์ของประชาชน
- * สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชน มีความร่มเย็น ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- * ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- * สถานะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

- * ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยุกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- * เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- * ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- * การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมและขีดความสามารถในการรองรับและเยียวยาผลกระทบด้านลบ
- * การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เคารพและถือประโยชน์ส่วนรวม
- * มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- * ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่ออาชญากรรมเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักษาดี และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ได้สูงในกลุ่มประเทศพัฒนาคนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และการรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมแห่งชาติและระบบการบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาทั้งในด้านอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า เพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลาย ตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรรมรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองเป็นศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและการสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก
 - ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย
 - ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น
 - ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนา ระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลประกอบด้วย

1) ยุทธศาสตร์หลัก

- 1.1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- 1.2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- 1.3) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- 1.4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- 1.5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- 1.6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 1.7) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง
- 1.8) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- 1.9) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชั่นอย่างยั่งยืน

2) การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ได้กำหนดประเด็นที่ดำเนินการ 17 เรื่อง ประกอบด้วย

- 2.1 การสร้างความโปร่งใสและสมานฉันท์
- 2.2) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 2.3) การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์
- 2.4) การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- 2.5) การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน
- 2.6) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ
- 2.7) การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
- 2.8) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- 2.9) การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 2.10) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
- 2.11) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- 2.12) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

- 2.13) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย
- 2.14) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- 2.15) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2.16) การบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
- 2.17) การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ในเรื่องของ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” นั้น มีประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญทั้งสิ้น 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ด้วยกัน ประกอบด้วย 1) ความมั่นคง 2) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน 4) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม 5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ 6) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ามี 3 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดโดยมีรายละเอียดสำคัญในยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขัน : การเกษตรสร้างมูลค่า พืชเกษตรเขตร้อนสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

ยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม : ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาระบบบริหารจัดการสุขภาพ มีสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถและสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม : มุ่งเน้นการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยึดหลักสมดุลยั่งยืนโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน” ของประเทศการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัฒนธรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0

(2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี

(4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม

(2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

1. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่นลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้า

ระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

2. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน *วัยเรียนวัยรุ่น* ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม *วัยแรงงาน* ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ *วัยผู้สูงอายุ* ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

- (1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (3) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน
- (4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

3. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรราย

ย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทน การอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะ ระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขูปโภคกำหนดเป็น นโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดย ดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่าย ร่วมกัน (Cost Sharing)

3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้ เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการ บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้ง ปรับปรุงโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นต้น

3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้ง การปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดินเป็นต้น

4. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับ ความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขูปโภคสาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งระบบ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพและเพียงพอต่อความ ต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบ การบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่ อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

4.3 การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความสำคัญกับ นโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศ เพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุด เดี่ยวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาค มากขึ้น

5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึง ชีตจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศ มาใช้เพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการ ปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปัน

ผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้ากำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เช่นคณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้ใช้น้ำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น

5.3 การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชะนะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

6. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

6.1 การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่นข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการ

ยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลคดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็ว และน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1. ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

1.1 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน(3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลुวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560 – 2564) เป็นสำคัญ

1.2 การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงชันในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21การป้องกันและ

ควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้ และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อยุติการขาดดุลการค้าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อยุติการขาดดุลการค้าสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5 ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ 20 ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง (5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

6) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทยปี 2579

7) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการ

ดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองนำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) การพัฒนาภาค (1) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (4) การพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (Post-ASEAN 2015) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมียุทธศาสตร์ทั้งสิ้น 10 ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย 1) การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ 2) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 3) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน 4) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 5) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน 6) การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย 7) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ 8) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม 9) การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และ 10) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ทั้งนี้ จากทั้ง 10 ยุทธศาสตร์ข้างต้น พบว่ายุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจถือเป็นยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาภูมิภาคมากที่สุด ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ก็ยังได้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาในแต่ละภูมิภาคเอาไว้ ซึ่งสำหรับภาคตะวันออก มีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายในการพัฒนาภาคตะวันออก : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ โดยการ

(1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของฐานอุตสาหกรรมเดิมและส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่

(2) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตอาหารและสินค้าเกษตรให้มีความทันสมัยและเป็นสากล

(3) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

ทั้งนี้ ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ได้แก่

- ยกระดับรายได้ผ่านการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
- เพิ่มรายได้แก่เกษตรกร สร้างจังหวัดจันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้เพื่อการส่งออก
- ดูแลพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทยได้แก่จันทบุรีและตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร สามารถเป็นแหล่งรายได้ระยะยาวที่ยั่งยืน
- กระจายรายได้ผ่านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตรเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชนในจังหวัดนครนายก ปราจีนบุรี จันทบุรีและตราด
- ดึงดูดนักท่องเที่ยวสู่จังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว โดยสร้างจุดเด่นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้น้ำในภาคตะวันออก

1.3 แผนพัฒนาภาค/ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออก คือ “เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน โดยรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ พื้นที่ฐานการผลิตและบริการ เมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค และพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน” ผ่านแนวทางการขับเคลื่อนสำคัญ 5 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

• พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต

• ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

• พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัยและเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และก่อให้เกิดการวิจัย สร้างนวัตกรรม และการพัฒนาเทคโนโลยีในการต่อยอดและขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่อย่างยั่งยืน

• พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานให้แก่ชุมชน

- พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชียโดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตควบคู่ไปกับการรักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิต การบรรจุหีบห่อการแปรรูป และการจัดจำหน่าย

- ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเร่งรัดการอนุรักษ์ พื้นฟู และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

- พื้นฟูและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

- พื้นฟูและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งปรับปรุงและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบ Logistics รวมถึงยกระดับมาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและไพลินของกัมพูชา โดยปรับปรุงและพัฒนาระบบบริการพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ตลอดจนพัฒนาจุดตรวจชายแดนเพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมจันทบุรีและตราด โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรรน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม

- ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยปลูกป่าเพิ่มเติมและเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังติดตามการบุกรุกป่า
- คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง หาดทะเลและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะจังหวัดที่มีพื้นที่กัดเซาะรุนแรง
- ดำเนินการตามมาตรการจัดการมลพิษทางอากาศ
- ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยวและพื้นที่อุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดการน้ำทั้งจากครัวเรือนและโรงงาน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้ายและการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรีและระยองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยใช้มาตรการคัดแยกขยะและบริหารจัดการจัดเก็บตามประเภท การคัดแยกขยะให้เป็นระบบ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 (จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว) (พ.ศ. 2562 – 2565) (ฉบับทบทวน ธันวาคม 2561)

1.3.2 เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์ (Vision) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย”

พันธกิจ (Mission)

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมและบริการทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายมีมาตรฐานสู่สากล
- 2) พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- 3) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร และสมุนไพรปลอดภัยอย่างครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม
- 4) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 5) พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกช่วงวัย และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต
- 6) พัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและการเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

- 1) เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสมดุล

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

- เมืองแห่งคุณภาพชีวิต
- แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ
- แหล่งผลิตผลไม้ สินค้าเกษตรปลอดภัย
- เมืองสมุนไพรแห่งเอเชีย
- ประตูการค้าชายแดนเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
- แหล่งอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาที่ 1 : เมืองแห่งคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ด้านการศึกษา สุขภาพ ชีวิตครอบครัวและชุมชน) สูง
สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ

ตัวชี้วัด : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู

ตัวชี้วัด : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มสูงขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ 2 : ศูนย์กลางท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและนิเวศ

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ 3 : แหล่งผลไม้และครัวสุขภาพไทย

ตัวชี้วัด : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 กำหนดประเด็นการพัฒนาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ.2562 – 2565 จำนวน
6 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ และวัฒนธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า และการค้าชายแดน เชื่อมโยง EEC
และประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร
(ผลไม้ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพ
ชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

โดยในแต่ละประเด็นการพัฒนากำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา
รายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพ และวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. เพื่อพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเชิงสุขภาพเชิงเกษตรและชุมชน 2. เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มจังหวัด	1) รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ข้อมูลค่าฐาน 37,238 ล้านบาท)	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 20	1) พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเกิดความยั่งยืน 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว (เส้นทาง/ป้ายแนะนำ/สาธารณูปโภค ฯลฯ) 3) สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในการท่องเที่ยว
	2) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ข้อมูลค่าฐาน 10,117,082 คน)	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 20	4) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และสถานประกอบการให้ได้มาตรฐาน 5) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) 6) จัดทำฐานข้อมูลและเส้นทางการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว 7) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : เพิ่มขีดความสามารถด้านการค้า และการค้าชายแดน เชื่อมโยง EEC และ ประเทศเพื่อนบ้าน

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. เพื่อเชื่อมโยงโครงการพื้นฐานในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2. ส่งเสริมการค้าชายแดนให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นรองรับการเติบโตสู่ประเทศเพื่อนบ้านและจังหวัดในกลุ่มจังหวัดตะวันออก 2	1) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มสูงขึ้น (ร้อยละ) (ปี 61 = 88,261 ล้านบาท)	-	1	1	1	3	1) พัฒนาด้านชายแดนและระบบโครงสร้างบริการพื้นฐานให้สามารถบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสากล 2) พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเชื่อมโยงกันภายในกลุ่มจังหวัด 3) ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป การตลาด สินค้าเกษตร (ผลไม้ ปศุสัตว์และประมง สมุนไพรไทย) คุณภาพปลอดภัยอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตผลไม้ให้ได้มาตรฐานผลไม้ปลอดภัยอย่างครบวงจร 2. เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลไม้เพิ่มขึ้น	1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้น (ข้อมูลค่าฐานค่าเฉลี่ย 57-59 = ร้อยละ -1.36) 2) จำนวนแปลง/ฟาร์มเกษตรกรได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 3	ร้อยละ 12	1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตผลไม้ และสินค้าเกษตรปลอดภัย และการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต การแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนสวนผลไม้ และการเกษตรอย่างครบถ้วน 3) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ และพัฒนาเครือข่ายภาคเกษตรให้เข้มแข็ง 4) เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายที่ทันสมัย และกิจกรรมส่งเสริมการตลาดสินค้าเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตสมุนไพรของกลุ่มจังหวัดทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง 4. เพื่อยกระดับมาตรฐานของสมุนไพร ขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ 5. เพื่อพัฒนางานนวัตกรรมและงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและผลิตภัณฑ์สมุนไพร ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ	3) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2	ร้อยละ 3	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5	ร้อยละ 14	5) ส่งเสริมการปลูกและแปรรูปสมุนไพรอย่างมีคุณภาพ 6) ส่งเสริมและพัฒนาพันธุ์พืชสมุนไพร และการวิจัย สสารสกัด/สารสำคัญ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตและการต่อยอดผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงาม 7) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่หลากหลายจากพืชและผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพและความงาม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : อนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนา และปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. การรักษา อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมของ กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก 2 ให้คง อยู่อย่างยั่งยืน ตอบสนองคุณภาพ ชีวิตของประชาชน 2. ส่งเสริมจิตสำ นึกการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	1) ร้อยละพื้นที่ป่าไม้ เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 4	1) ฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้สมบูรณ์ เกิดความสมดุลต่อระบบ นิเวศ
	2) ร้อยละพื้นที่ป่า ชายเลนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 4	2) ปกป้อง อนุรักษ์ และ ฟื้นฟูป่าชายเลนและ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
	3) จำนวนพื้นที่ริม ตลิ่งพังทลายลดลง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	8 แห่ง	3) ป้องกันการพังทลายของ ดินและตลิ่งริมแม่น้ำและ คลองสาขา
	4) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับ การฟื้นฟู	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง	8 แห่ง	4) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
	5) จำนวนชุมชนที่ เข้ามามีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์ ป่าไม้ ปกป้อง และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	2 ชุมชน/ เครือข่าย	2 ชุมชน/ เครือข่าย	2 ชุมชน/ เครือข่าย	2 ชุมชน/ เครือข่าย	8 ชุมชน/ เครือข่าย	5) พัฒนา ส่งเสริม และ สร้างเครือข่ายพลเมืองใน การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : พัฒนาศักยภาพมนุษย์ สังคม การบริหารจัดการ ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคงปลอดภัย

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัยทั้งด้านสุขภาวะสติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรมนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ให้มิตักษะความรู้ความสามารถในการดำรงชีพอย่างมีคุณค่าและพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน	ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index- HAI) สูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ	-	สูงกว่า 100	สูงกว่า 100	สูงกว่า 10	สูงกว่า 100	1) เพิ่มศักยภาพด้านการศึกษาและเตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและคุณธรรม 2) พัฒนาทักษะทางสังคมการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันให้แก่เด็กปฐมวัย
	1) ด้านการศึกษา	-	- ร้อยละ 35	ร้อยละ 37.50	ร้อยละ 40	ร้อยละ 40	
	1.1) ค่าเฉลี่ยระดับ	-	- สูงกว่า ร้อยละ 78	สูงกว่า ร้อยละ 80	สูงกว่า ร้อยละ 85	สูงกว่า ร้อยละ 85	
	สติปัญญา (IQ) ของนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ข้อมูลค่าฐาน ปกติ 90-110/ฉลาด 120-130)	-	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	
	1.2) ค่าเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 32.22)						
	1.3) ร้อยละของเด็กนักเรียนที่มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 77.03)						
	1.4) ร้อยละของเด็กและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมจิตสาธารณะเพื่อปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต สัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 99.56)						

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
	<u>2) ด้านสุขภาพ</u> 2.1) อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย 5 โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง หรือมะเร็ง) (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 8.69)	-	ต่ำกว่าร้อยละ 7.0	ต่ำกว่าร้อยละ 6.5	ต่ำกว่าร้อยละ 5.0	ต่ำกว่าร้อยละ 5.0	3) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของชุมชนของเมืองด้วยการพัฒนาสุขภาวะ และสาธารณสุขพื้นฐาน
	<u>3) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน</u> 3.1) ร้อยละของเด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงาน (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 12.30) 3.2) ร้อยละของผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว (ข้อมูลค่าฐาน ร้อยละ 7.89)	-	สูงกว่าร้อยละ 12.50 ต่ำกว่าร้อยละ 7.5	สูงกว่าร้อยละ 13.00 ต่ำกว่าร้อยละ 6.5	สูงกว่าร้อยละ 13.50 ต่ำกว่าร้อยละ 5.0	สูงกว่าร้อยละ 13.50 ต่ำกว่าร้อยละ 5.0	4) เตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนเพื่อรองรับความต้องการแรงงานในอนาคต 5) พัฒนาฐานข้อมูล Big Data ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 6) พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตของสังคมผู้สูงอายุ

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : เพิ่มขีดความสามารถด้านอุตสาหกรรมและการลงทุน

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					แนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์)
		พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ.2561 - 2565	
1. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและการเติบโตอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2. ประชากรวัยแรงงานมีศักยภาพในการประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรม 3. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่	1) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมขยายตัว	-	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 1	ร้อยละ 4	1) เสริมสร้างองค์ความรู้นวัตกรรมเทคโนโลยีการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน 3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี

เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดปราจีนบุรี

“เมืองอุตสาหกรรมสีเขียว ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย เมืองสมุนไพรต้นแบบ”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด / เป้าหมายรวม 4 ปี	ข้อมูลค่าฐาน	เป้าหมายรายปี				เป้าหมายรวมพ.ศ.2561 - 2564
			2561	2562	2563	2564	
1. เมืองอุตสาหกรรมสีเขียว	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม	292,142 ล้านบาท (ปี 2560)	ร้อยละ 1.5 (296,252 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (300,972 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (305,486 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (310,069 ล้านบาท)	ร้อยละ 6 (310,069 ล้านบาท)
	จำนวนสถานประกอบการที่พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น	จำนวน 330 ราย (ปี 2560)	20 ราย (350ราย)	20 ราย (370ราย)	20 ราย (390ราย)	20 ราย (410ราย)	80 ราย (410ราย)
2. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	3,804 ล้านบาท (ปี 2559)	ร้อยละ 5 (4,194 ล้านบาท)	ร้อยละ 5.5 (4,425 ล้านบาท)	ร้อยละ 5.5 (4,668 ล้านบาท)	ร้อยละ 5.5 (4,925 ล้านบาท)	ร้อยละ 21.5 (4,925 ล้านบาท)
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว	1,399,924 คน (ปี 2559)	ร้อยละ 5 (1.540 ล้านคน)	ร้อยละ 5 (1.617 ล้านคน)	ร้อยละ 5 (1.698 ล้านคน)	ร้อยละ 5 (1.783 ล้านคน)	ร้อยละ 20 (1.783 ล้านคน)
3. เมืองเกษตรปลอดภัย	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ด้านการเกษตร	6,903 ล้านบาท (ปี 2558)	ร้อยละ 3 7543 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 7,769 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 8,002 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 8,242 (ล้านบาท)	ร้อยละ 12 8,242 (ล้านบาท)
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลง/ฟาร์ม/สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	940 ราย (พืช 285 ราย ประมง 161 ราย ปศุสัตว์ 494 ราย) (ปี 2560)	ร้อยละ 5 987 ราย (พืช 299 ราย ประมง 169 ราย ปศุสัตว์ 519 ราย)	ร้อยละ 5 1,036 ราย (พืช 314 ราย ประมง 177 ราย ปศุสัตว์ 545 ราย)	ร้อยละ 5 1,088 ราย (พืช 330 ราย ประมง 186 ราย ปศุสัตว์ 572 ราย)	ร้อยละ 5 1,142 ราย (พืช 347 ราย ประมง 195 ราย ปศุสัตว์ 600 ราย)	ร้อยละ 20 1,142 ราย (พืช 347 ราย ประมง 195 ราย ปศุสัตว์ 600 ราย)
4. เมืองสมุนไพรต้นแบบ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพิ่มขึ้น	350 ล้านบาท (ปี 2560)	ร้อยละ 15 (421 ล้านบาท)	ร้อยละ 15 (463 ล้านบาท)	ร้อยละ 15 (532 ล้านบาท)	ร้อยละ 15 (612 ล้านบาท)	ร้อยละ 60 (612 ล้านบาท)
	จำนวนสถานบริการสาธารณสุขซึ่งจัดบริการแพทย์แผนไทยครบวงจร	28 แห่ง (ปี 2560)	40 แห่ง	45 แห่ง	50 แห่ง	55 แห่ง	55 แห่ง

ประเด็นการพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
2. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน
3. เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาดสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม
4. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์สมุนไพรอย่างครบวงจรและยกระดับการให้บริการสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทยตามมาตรฐาน
5. ส่งเสริมการพัฒนาสังคมและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณภาพ มั่นคง และสมดุล

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

1) วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมและสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด :

1. ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้บริโภคได้รับประโยชน์จากโอกาสทางการค้าและกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจสู่เศรษฐกิจฐานรากอย่างทั่วถึง
2. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
3. การสร้างธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการในพื้นที่

3) แนวทางการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 61-65	
1. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด(GPP) ด้านอุตสาหกรรม	153,567 ล้านบาท (ปี 2558)	ร้อยละ 3 (167,807 ล้านบาท)	ร้อยละ 3 (172,847 ล้านบาท)	ร้อยละ 3 (178,026 ล้านบาท)	ร้อยละ 3 (183,367 ล้านบาท)	ร้อยละ 3 (188,868 ล้านบาท)	ร้อยละ 15 (188,868 ล้านบาท)	1.พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและ โลจิสติกส์ รองรับการค้าเติบโตทางเศรษฐกิจ
2.จำนวนสถานประกอบการที่พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น	จำนวน 330 ราย (ปี 2560)	20 ราย (350ราย)	20 ราย (370 ราย)	20 ราย (390 ราย)	20 ราย (410 ราย)	20 ราย (430 ราย)	100 ราย (430 ราย)	2. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตการตลาด การบริโภคอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม อยู่ร่วมกับ ชุมชนได้
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม	292,142 ล้านบาท (ปี 2560)	ร้อยละ 1.5 (296,252 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (300,972 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (305,486 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (310,069 ล้านบาท)	ร้อยละ 1.5 (314,720 ล้านบาท)	ร้อยละ 7.5 (314,720 ล้านบาท)	3. ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสีเขียวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมบนพื้นฐานความร่วมมือขอความร่วมมือกัน 4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ยกระดับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว งบประมาณ 23,199,655,000 บาท

Value Chain	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยกระดับสถานประกอบการให้มีขีดความสามารถและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพเพื่อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
แผนงาน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม	การส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียว	
โครงการ	โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมและโลจิสติกส์เพื่ออุตสาหกรรม การค้า และการลงทุน	โครงการส่งเสริมสถานประกอบการและนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม
กิจกรรมหลัก	-ก่อสร้าง/ปรับปรุงทางหลวง 85 แห่ง -ก่อสร้าง/ปรับปรุงสะพาน 33 แห่ง งบประมาณ 22,821,886,000 บาท	-พัฒนาสถานประกอบการ/นวัตกรรมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว -การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมด้านอุตสาหกรรม -ส่งเสริมอุตสาหกรรม 4.0 -The Best Industry and Cluster Expo -การส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเพื่ออุตสาหกรรม/พลังงานทดแทน -การจัดทำฐานข้อมูลและพัฒนายุทธศาสตร์อุตสาหกรรม งบประมาณ 105,426,500 บาท	-ส่งเสริมการผลิตที่ลดอัตราการเกิดก๊าซเรือนกระจก โดยการขยับร่องลึกคาร์บอน -ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสู่อุตสาหกรรมสีเขียว -ส่งเสริมการปลูกไม้โตเร็วเพื่ออุตสาหกรรม งบประมาณ 1,516,262,400 บาท โครงการยกระดับฝีมือและพัฒนาคุณภาพแรงงาน -เตรียมความพร้อมแรงงาน(ทักษะ วินัย กฎหมาย) -ส่งเสริมการมีงานทำ -จัดตั้งศูนย์ถ่ายทอดความรู้และอบรมระบบอุตสาหกรรมอัตโนมัติเพื่อรองรับอุตสาหกรรม4.0 งบประมาณ 272,342,500 บาท

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาด สินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสม

1) วัตถุประสงค์ : เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรให้มีความเข้มแข็ง และผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพเป็น ที่ต้องการของตลาด

2) เป้าหมายและตัวชี้วัด : ผลผลิตสินค้าเกษตรได้มาตรฐาน ปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาด สามารถสร้างรายได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

3) แนวทางการพัฒนา

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย						แนวทาง การพัฒนา
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 61-65	
1. อัตราการ ขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวม ของจังหวัด(GPP) ด้านการเกษตร	6,903 ล้านบาท (ปี 2558)	ร้อยละ 3 7543 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 7,769 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 8,002 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 8,242 (ล้านบาท)	ร้อยละ 3 8,654 (ล้านบาท)	ร้อยละ 15 8,654 (ล้านบาท)	1. พัฒนา ปัจจัยพื้นฐาน การเกษตร 2. พัฒนา ศักยภาพกำลัง
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของจำนวนแปลง/ ฟาร์ม/สถาน ประกอบการที่ ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GAP	940 ราย (พืช 285 ราย ประมง 161 ราย ปศุสัตว์ 494 ราย) (ปี 2560)	ร้อยละ 5 987 ราย (พืช 299 ราย ประมง 169 ราย ปศุสัตว์ 519 ราย)	ร้อยละ 5 1,036 ราย (พืช 314 ราย ประมง 177 ราย ปศุสัตว์ 545 ราย)	ร้อยละ 5 1,088 ราย (พืช 330 ราย ประมง 186 ราย ปศุสัตว์ 572 ราย)	ร้อยละ 5 1,142 ราย (พืช 347 ราย ประมง 195 ราย ปศุสัตว์ 600 ราย)	ร้อยละ 5 1,199 ราย (พืช 364 ราย ประมง 205 ราย ปศุสัตว์ 630 ราย)	ร้อยละ 25 1,199 ราย (พืช 364 ราย ประมง 205 ราย ปศุสัตว์ 630 ราย)	คณาการ ผลิตสู่เกษตร สมัยใหม่ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่เหมาะสม 3. สร้าง มูลค่าเพิ่มใน
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของรายได้ จากการ จำหน่ายสินค้า OTOP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี	2,277 ล้าน บาท (ปี 2560)	ร้อยละ 5 (2,391 ล้านบาท)	ร้อยละ 5 (2,510 ล้านบาท)	ร้อยละ 5 (2,636 ล้านบาท)	ร้อยละ 5 (2,768 ล้านบาท)	ร้อยละ 5 (2,906 ล้านบาท)	ร้อยละ 5 (2,906 ล้านบาท)	กระบวนการ ผลิต การแป รูป การตลาด เกษตร ปลอดภัย/ เกษตรอินทรีย์ 4. เสริมสร้าง เกษตรวิถีตาม แนวปรัชญา ของเศรษฐกิจ พอเพียงและ ความเข้มแข็ง ให้สถาบัน เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : เพิ่มศักยภาพการผลิต การตลาดสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม

งบประมาณ 13,465,966,300 บาท

Value Chain	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาระบบการผลิต แปรรูป สินค้าเกษตร	ส่งเสริมการตลาด สร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนภาคการเกษตร
แผนงาน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร	การเพิ่มศักยภาพการผลิตและมูลค่าทางการเกษตร	
โครงการ	โครงการปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางเพื่อคมนาคม และ ขนส่งผลผลิตการเกษตร	โครงการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน	
กิจกรรมหลัก	-ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทาง 85 แห่ง -ปรับปรุงสะพาน 3 แห่ง งบประมาณ 880,622,300 บาท	เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรกร อินทรีย์ -ส่งเสริมการใช้ดินพื้ที่ปลอดภัยจากสารเคมี -ศูนย์ทดสอบมาตรฐานยางพารา -เพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการพลังงานครัวเรือน ในชุมชน งบประมาณ 100,806,900 บาท	-เพิ่มมูลค่าตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย/อินทรีย์ -กิจกรรมเครือข่ายสินค้าผลิตภัณฑ์บริโภค -พัฒนาและขยายช่องทางการตลาด otop งบประมาณ 29,000,000 บาท
	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม		
	-ขุดลอกแก้มลิง (หนองรี,หนองอ้ายทาง,ฝายตาเล็ด) -ขุดลอกคลอง/สระ/แหล่งน้ำ -ก่อสร้างสถานีสูบน้ำ/อาคารบังคับน้ำ -ปรับปรุงท่อระบายน้ำ -ซ่อมแซมคลองส่งน้ำ งบประมาณ 12,417,390,200 บาท		
			การสร้างความยั่งยืนภาคการเกษตร โครงการส่งเสริมการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -สร้างสัมมาชีพชุมชน -การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ -เกษตรทฤษฎีใหม่ -โครงการสวนพระองค์ / โครงการขึ้นเนื่องมาจากพระราชดำริ งบประมาณ 38,146,900 บาท